

Iz Milana. Francozka armada šteje sila veliko bolnih; samo v Milanu jih leži že blizu 8000, kateri se imajo v južne kraje Francozkega vrniti.

— Med sladke glasove in živio-klice, ki donijo Francozom od več strani, se meša pa že tudi marsiktera jim grenjka beseda; tako, na priliko, se je na marsikterem voglu milaneškega mesta že bral kratki pa pomenljivi napis „morte ai francezi!“ (smert Francozom!)

Iz papeževih dežel. Iz Rima. Sardinska vlada je papeža vnovič razžalila, ker se brani nove škofo v Milani, Pavii in Kremi, ktere je cesar Franc Jožef izvolil in papež poterdil, za škofo spoznati.

— Iz Jakina. Spet je papeževa vlada tukaj ustanovljena; mesto je v obsedni stan djano; general Kalbermatten je zapovednik.

— V Sinigaglio in Fano so primarširali spet papeževi vojaki; prebivavci so jih z velikim veseljem sprejeli.

— Iz Perugia. Še zmiraj ne morejo naši prebivavci grozovitosti pozabiti, s katero je papežev švicarski regiment to mesto napadel in ljudi klal na ulicah in v hišah, ženstvo in otroke. Mesto je zlo prazno, ker blizu 100 družin je bežalo iz Perugia. Res je, da papeževi vojaki so bili razkačeni po izdajstvu, — al takega mesarenja, kakor je tukaj bilo, že dolgo svet ni doživil.

Iz Francozkega. Pripoveduje se, da je cesar Napoleon v Montanelli rekel: „Vse pripustim svojim ljudem, le tega ne, da bi papeža razžalili in pa republiko (ljudovlado) oklicali.“

— „Moniteur“ razglša, da pred vojsko v Solferinu so 8393 vjetih avstrijskih vojakov na ladijah na Francozko pripeljali.

— Iz Pariza. Cesarja Napoleona pričakujemo kmalo domú.

— Terta na Francozkem letos slabo kaže. V doljnem Burgundu kakor okoli Bordeaux-a je pozebla terta spomladi tako, da v več krajih celó tergatve ne bo. Silno dežovje poslednje tedne pa ljudem tudi dela strah, da bi grozjdje ne začelo gnjiti.

Iz Nemškega. Pruska vlada spravlja sedaj res svojo armado na noge, v tem pa si tudi na vso moč prizadevuje, da bi rusovska vlada se odpovedala francozki in bi spet prijatelja bila Nemčii. Kakor se sliši, ima res tudi veliko upanja svoj cilj in konec doseči, ker je minister Gorčakov edini mož, kateri noče nič od tega slišati; car rusovski z vso carsko rodovino je nek že zlo nagojen Prusii. Pruska vlada misli, ako bi Gorčakov odstopil, bi se vse na dobro obrnilo. Nemški časniki pravijo, da v kratkem bojo nemške zvezne dežele z Avstrijo vred imele 700.000 vojakov na nogah, ako bode vse tako šlo, kakor pruska vlada hoče.

Iz Rusije 29. junija. „Sev. Pčela“ pripoveduje od razujzdanosti, ki se je na sejmu Volokalamskega okraja pripetila. Bratovšina zmernosti je napadla dve zalogi žganjarjev, jim vse posode razbila, vse žganje razlila, skupljeni duar pobrala in vse razbila. Vzrok tega hudobnega rogoviljenja je bil, kakor nekteri pravijo, da več kmetov iz „bratovšine treznosti“ ni dopustilo, da bi se žganje prodajalo, — drugi pa so terjali, da bi se vedro le po 3 rublje točilo. Škoda, ki je žganjarje po „nezmernem“ razsajanju „zmernih bratov“ zadela, se ceni nad 2000 sr. rubljev.

— Velik knez Konstantin je že spet v Petrogradu; car, brat njegov, ga je serčno sprejel. Ravno to telegrafno naznanilo pravi, da imajo povsod na Rusovskem Francoze radi.

— Po nekterih angleških novicah — pripovedujejo dunajski časniki — je Bakunin sedaj v Irkućku v Sibirii; v svojem pregnanstvu se je oženil in kmetuje pridno; na prošnjo generala Murawiewa bi ga bil sedanji car že po-

milostil, al poročniki ptojih vlad so ga zbrisali iz verste pomilostencov.

Iz Turškega. Pisma iz Carigrada poterjujejo, da je mesto Erzerum sila strašen potres pokončal; polovica mesta je razvalina; veliko sto ljudi je žalostno smert storilo.

Iz Kalifornije. Kalifornija je tista po vsem svetu sloveča dežela v južni Ameriki, kjer so dobili zlata že cele kupe in ga še zmiraj dobivajo. Al ne samo „zlata“ se more ta dežela imenovati, tudi rodovitna ali plodna je, da ji ni para. Seyd nam v svojih bukvah pripoveduje čudne reči od te dežele; med drugim pravi: „Drevesa, ki jih tukaj „Wellingtonove drevesa“ imenujejo, so še 100krat višje kakor najvišji turni v Evropi; nikakor ne mislite, da je to prazna kvanta; gola resnica je; jabelka so tu navadno po 2 funta in 14 lotov težke, ribe po 187 funtov, krompir po 4 do 7 funtov; breskve tehtajo funt in še 3 do 5 lotov čez; v tej primeri debele so tudi smokve (fige), limone, kutine in drugo sadje. Rodovitnost tukajšna je taka, da iz enega verta skupi gospodar za breskve na leto po 40.000 tolarjev, — na eni terti visi po 1000 gojzdov, ki so večje od onih, kakor beremo v sv. pismu, — žito vsake sorte daje po 5krat več zernja kakor v vsaki drugi še tako rodovitni zemlji evropejski. Vse te čuda neizrečene plodnosti kalifornijske so po gosposkinih spričbah poterpene reči, ktere vsaki dan lahko vidiš v tej čudovitno blagoslovljeni deželi.“

Iz Ljubljane. Ravno ko imajo današnje „Novice“ v natis iti, nam doide važna pa gotova novica, da sta danes 12. julija v Villafranki presvitli naš cesar Franc Jožef in cesar Napoleon osnovo za mirno spravo (Friedenspräliminarien) podpisala.

Lavdon.

Narodna pesem. Zapisal J. Uršič.

Živi Lavdon! živi Koburg!
Vidva sta junaka prava,
Turški strah se kličeta.
Vedno bota zlo slovela,
Ker sta Beligrad uzela,
Turka dobro zmagala.

Lavdon general častiti
Hotel zopet je dobiti
Terdno mesto Beligrad.
Turki noč'jo se podati,
On pa bombe jel metati,
Mesto, tabor pokončat'.

Rekel most je narediti,
Da bi mogli tje berž iti
Čez široko Donavo.
Čez-nj stopa vsa armada
Blizu tje do Beligrada.
Turki, čujte! kaj bo to!

Kmalu bombe so šumele,
V Beligrad strašno letele,
In vžigale vse strani.
Turni, hiše se rušile,
Vkup padale in valile;
To ljudi močno straši!

Tudi mi smo zdaj veseli,
Da smo ljubi mir prejeli,
Turka pa odgnali proč.
Vsi Boga zato hvalimo,
Pa ga zraven še prosimo,
Da b' nas Turk ne strašil več!

Lavdon prašat' mesto ukaže:
Alj se paša še mu laže,
Alj se hoče uklonit?
Če pa noče se podati,
Lavdon hoče še streljati
In jim vès podreti zid.

Turki so se tega zbali,
U beg se prec vsi podali.
Vergli vse orožje proč.
Lavdon s svojo pa armado
V mesto Belgrad gré s parado,
Turkom kaže ostri meč.

Vsi cesarski so veseli,
Da jim mesto spet so vzeli,
Godejo in vriskajo;
Turške žene pa solzijo,
Plašne v strahu vse stermijo,
Upijejo in jokajo.

Lavdon sili Turka iti,
Preč ukaže ga spoditi,
Mu pokazat' pravo pot.
Tudi drugi generali
Turke dobro so pognali,
Več ne bodo prišli tod.

Darovi za Vodnikov spominek:

Gosp. Mihalj Skalar, kaplan v Petrianeih 1 gold. nov. dn.